

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (operational study) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุ โดยนำแนวปฏิบัติด้านการป้องกันการเกิดแผลกดทับ ไปใช้ที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก โรงพยาบาลลำปาง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการเปรียบเทียบอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับของผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้ก่อน และหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ดูแลต่อการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้

ส่วนที่ 4 ข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยที่ศึกษา เป็นผู้ป่วยสูงอายุที่ได้รับวินิจฉัยว่ามีแผลไหม้ยังไม่มีแผลกดทับและเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก โรงพยาบาลลำปาง จำนวน 10 คน ข้อมูลส่วนบุคคลได้แสดงในตารางที่ 1

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ดูแล เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในหอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก โรงพยาบาลลำปาง จำนวน 10 คน ข้อมูลส่วนบุคคลได้แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้ จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพปัจจุบัน การวินิจฉัยโรค โรคประจำตัว และจำนวนวันที่รับไว้ในโรงพยาบาล ($n = 10$)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	3	30.00
ชาย	7	70.00
อายุ (ปี)		
60-69	6	60.00
70-79	2	20.00
≥ 80	2	20.00
สถานภาพสมรส		
คู่	6	60.00
หม้าย	3	30.00
โสด	1	10.00
ศาสนา		
พุทธ	10	100.00
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	1	10.00
ประถมศึกษา	6	60.00
มัธยมศึกษา	3	30.00
อาชีพปัจจุบัน		
ค้าขาย	2	20.00
รับจ้าง	2	20.00
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	6	60.00
การวินิจฉัยโรค		
Minor Burn	7	70.00
Moderate Burn	3	30.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
โรคประจำตัว		
มี	5	50.00
มีโรคประจำตัว 1 โรค	4	80.00
มีโรคประจำตัวมากกว่า 1 โรค	1	20.00
ไม่มี	5	50.00
จำนวนวันที่รับไว้ในโรงพยาบาล (วัน)		
1-7	1	10.00
8-14	2	20.00
≥ 15	7	70.00
Range 3-36 วัน, $\bar{X}$ (S.D.) 20 (.699)		

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง แสดงให้เห็นว่าผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้ส่วนใหญ่ร้อยละ 70 เป็นเพศชาย ร้อยละ 60 เป็นผู้สูงอายุตอนต้น (อายุ 60-69 ปี) และมีสถานภาพสมรสคู่ ซึ่งทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 60 มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา และไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 50 พบว่ามีโรคประจำตัว และส่วนใหญ่ร้อยละ 80 มีโรคประจำตัว 1 โรค ส่วนใหญ่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลลำปาง ด้วยแผลไหม้ระดับ Minor Burn คิดเป็นร้อยละ 70 และส่วนใหญ่มีวันนอนในโรงพยาบาลมากกว่า 2 สัปดาห์ ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 80 โดยมีวันนอนเฉลี่ย 20 วัน

ตารางที่ 2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มึผู้ดูแล จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน และสถานภาพการทำงาน (n = 10)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	10	100.00
อายุ (ปี)		
20-29	1	10.00
30-39	7	70.00
40-49	2	20.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	9	90.00
ปริญญาโท	1	10.00
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน (ปี)		
1-5	1	10.00
>10	9	90.00
สถานภาพการทำงาน		
แพทย์	1	10.00
พยาบาลวิชาชีพ	9	90.00

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นทีมผู้ดูแลทั้งหมด เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 70 เป็นพยาบาลวิชาชีพร้อยละ 90 ทีมผู้ดูแลส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 90 และระดับปริญญาโทมีร้อยละ 10 โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาปฏิบัติงานอยู่มากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 90 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นทีมผู้ดูแลทั้งหมด

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเปรียบเทียบอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับของผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ก่อน และหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับ

อุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ก่อนและหลังการใช้แนวปฏิบัติเปรียบเทียบด้วยสถิติไคสแควร์พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยในช่วงเวลา 5 เดือน ก่อนการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับนั้น มีอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับขึ้น 9.37 ครั้งต่อ 1000 วันนอน โดยเกิดแผลกดทับจำนวน 3 ราย จากจำนวนผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ทั้งหมด 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนในกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ในช่วง 5 เดือนหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกจำนวน 10 รายนั้น ไม่พบว่าเกิดแผลกดทับเลย ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3

การเปรียบเทียบอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับของกลุ่มผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ก่อนและหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับ

อุบัติการณ์	ก่อนการใช้แนวปฏิบัติ (n = 9)		หลังการใช้แนวปฏิบัติ (n = 10)		การทดสอบทาง สถิติไคสแควร์	p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
แผลกดทับ	3	33.33	0	0.00	3.958	0.047

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความพึงพอใจและความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทีมผู้ดูแล ต่อการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่

การประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างทีมผู้ดูแล โดยทีมผู้ดูแลทุกคน (ร้อยละ 100) มีความเห็นว่าแนวปฏิบัติสามารถป้องกันการเกิดแผลกดทับได้ สามารถปฏิบัติตามได้ทุกข้อ และสามารถใช้ได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีความพึงพอใจในระดับมากร้อยละ 80.00 ดังตารางที่ 4 และตารางที่ 5

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของทีมผู้ดูแลจำแนกตามระดับความพึงพอใจต่อการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่

ข้อมูล	ระดับความพึงพอใจ					
	ระดับมาก		ระดับปานกลาง		ระดับน้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจ	10	80	2	80	-	-

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของทีมผู้ดูแลจำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับ
ป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ($n = 10$)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านคิดว่าแนวปฏิบัติสามารถ ป้องกันการแผลกดทับได้	10	100.00	-	-
2. ท่านสามารถปฏิบัติตามแนว ปฏิบัติได้	10	100.00	-	-
3. ท่านใช้แนวปฏิบัติป้องกัน แผลกดทับได้อย่างต่อเนื่อง	10	100.00	-	-

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับ

การประเมินความพึงพอใจของผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ พบว่าผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ทุกคน (ร้อยละ 100) ทราบและเข้าใจแนวปฏิบัติ และมีความเห็นว่าแนวปฏิบัตินี้สามารถป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ได้ และสามารถนำไปปฏิบัติต่อเมื่อกลับไปอยู่ที่บ้านได้ โดยผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ทุกคน (ร้อยละ 100) มีความพึงพอใจต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติในระดับมาก ดังตารางที่ 6 และตารางที่ 7

ตารางที่ 6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความพึงพอใจต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ($n = 10$)

ข้อมูล	ระดับความพึงพอใจ					
	ระดับมาก		ระดับปานกลาง		ระดับน้อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความพึงพอใจ	10	100.00	-	-	-	-

ตารางที่ 7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ($n = 10$)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านทราบและเข้าใจในการดูแลตามแนวปฏิบัติสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับ	10	100.00	-	-
2. การดูแลตามแนวปฏิบัติสามารถป้องกันการเกิดแผลกดทับได้	10	100.00	-	-
3. เมื่อกลับไปอยู่ที่บ้านท่านสามารถปฏิบัติตามแนวปฏิบัติได้	10	100.00	-	-

การอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวกโรงพยาบาลลำปาง จำนวน 10 รายและทีมผู้ดูแล 10 ราย ผลการศึกษาก่อประโยชน์ตามสมมติฐานและข้อคำถามการวิจัยได้ดังนี้

1. อุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ภายหลังจากใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับมีอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับลดลงน้อยกว่าก่อนใช้แนวปฏิบัติ

อุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ภายหลังจากใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับมีอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับลดลงน้อยกว่าก่อนใช้แนวปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าการที่อุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับลดลงเนื่องจาก ผู้ศึกษาปฏิบัติตามแนวคิดของการปฏิบัติการพยาบาลที่มีขั้นตอนใช้กระบวนการของการปฏิบัติบนพื้นฐานความรู้เชิงประจักษ์ (evidence-based practice [EBP]) โดยได้ทบทวนหลักฐานความรู้เชิงประจักษ์ และนำหลักฐานความรู้เชิงประจักษ์ที่มีความน่าเชื่อถือ มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบมาใช้ สอดคล้องกับการศึกษาของสุพรรณิ เตรียมวิศิษฐ์ (2546) ที่ศึกษาในผู้ป่วยศัลยกรรมประสาท หอผู้ป่วยศัลยกรรมชาย 3 โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ พบว่าหลังใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกแล้วอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับลดลง ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้มีการเตรียมทีมผู้ดูแล เตรียมผู้ป่วย และเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับไปใช้ มีการประเมินความพร้อมของหน่วยงาน บุคลากรและการประเมินแนวปฏิบัติต่างๆ โดยจัดประชุมทีมผู้ดูแล เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ความสำคัญของปัญหา ความจำเป็นที่ต้องนำแนวปฏิบัติทางคลินิกมาใช้ในหน่วยงาน และชี้ให้เห็นถึงภาระงาน ค่าใช้จ่ายในการรักษา และอื่นๆที่เพิ่มมากขึ้นจากการที่ต้องให้การดูแลผู้ป่วยที่มีแผลกดทับ นำเสนอหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับแนวปฏิบัติทางคลินิกเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันทุกคน โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางคลินิก ทำให้เกิดความตระหนัก มีทัศนคติที่ดี และให้ความร่วมมือในการพัฒนา อีกทั้งมีการให้ความรู้คำแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติให้มีความเชี่ยวชาญก่อนการปฏิบัติงาน มีการติดตามนิเทศอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ และต่อเนื่องตลอดเวลาของการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้ ซึ่งการนิเทศติดตามเป็นกระบวนการที่ช่วยควบคุมงาน และแก้ปัญหาได้ทันต่อเหตุการณ์เพื่อให้ได้ผลงานตามความมุ่งหวัง โดยผู้ศึกษาได้ติดตามอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับ และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ทีมอย่างต่อเนื่อง

สอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริรัตน์ ปรีชาปัญญากุล (2547) ได้ศึกษาผลของการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติเพื่อป้องกันการติดเชื้อที่ตำแหน่งแผลใหม่ โดยพยาบาล โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ซึ่งการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการกระตุ้นให้บุคลากรทีมผู้ดูแลปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางคลินิกมากยิ่งขึ้น ร่วมกับความต้องการของผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ซึ่งไม่ต้องการให้ทุกข์ทรมานจากการเกิดแผลกดทับเพิ่มขึ้น จึงทำให้อุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับในหอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวกลดลง

ในการเตรียมผู้ป่วยและญาตินั้นผู้ศึกษาได้เตรียมความพร้อมให้แก่ผู้ป่วยและญาติโดยการชี้แจงพยาธิสภาพของโรค บัญญัติเสี่ยง ผลกระทบที่จะเกิดตามมา ชี้ให้เห็นถึงภาระการดูแล และค่าใช้จ่ายต่างๆที่เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่และญาติเห็นความสำคัญ และมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อป้องกันการเกิดแผลกดทับ ซึ่งการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยสูงอายุและญาติเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและให้ความร่วมมือในการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้อีกทั้งแสดงถึงการมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย นอกจากนี้ผู้ศึกษายังใช้อุปกรณ์ สื่อการสอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจ พร้อมกับอุปกรณ์สาธิต ได้แก่ สบู่เหลวสำหรับเด็ก วาสลิน น้ำมันมะกอก หมอนหนุน และผ้าห่มใยสังเคราะห์ จนผู้ป่วยและญาติเกิดความตระหนัก เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจที่ถูกต้อง และมั่นใจที่จะปฏิบัติ เมื่อนำแนวปฏิบัติไปใช้ปฏิบัติทำให้ได้รับความร่วมมือจากผู้ป่วยสูงอายุและญาติเป็นอย่างดี จนทำให้ไม่เกิดอุบัติการณ์แผลกดทับขึ้นเลย การให้ความรู้จึงเป็นการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้มากกว่าการเรียนการสอนในชั้นเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ ณฐมน เถลิงนนท์ (2551) ที่ศึกษาผลของการให้ความรู้และการสนับสนุนอุปกรณ์ต่อการป้องกันการได้รับบาดเจ็บจากเข็มทิ่มแทงหรือของมีคมบาด ของบุคลากรพยาบาล ในแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี โดยมีการเตรียมความพร้อมทางด้านความรู้และสนับสนุนอุปกรณ์ในการป้องกันการได้รับบาดเจ็บ จากการศึกษาพบว่า บุคลากรมีการปฏิบัติเพื่อป้องกันการได้รับบาดเจ็บที่ถูกต้องมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 98.0 ซึ่งการให้ความรู้โดยใช้หลักการเรียนรู้ร่วมกับการสนับสนุนอุปกรณ์ จะทำให้มีความตระหนักในการปฏิบัติเพิ่มขึ้น

การเตรียมความพร้อมของสถานที่ อุปกรณ์ต่างๆก่อนการปฏิบัติ หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก ได้จัดเตรียมอุปกรณ์ช่วยลดแรงกด (pressure-redistributing devices) ได้แก่ แผ่นเจลรองนอน หมอนหนุน หมอนข้าง และผ้าห่มใยสังเคราะห์ ไว้ให้ผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ใช้รองแผ่นหลัง ปุ่มกระดูก ข้อเท้า และตาตุ่ม นอกจากนี้ในการประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับของผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ผู้ป่วยสูงอายุที่มีคะแนนความเสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับน้อยกว่า 13 (ระดับความเสี่ยงสูงและสูงมาก) จะใช้ที่นอนลมชนิดมีลมเคลื่อนสลับ (Alpha Bed) วางรองบนที่นอนของโรงพยาบาล เป็นอุปกรณ์ช่วยลดแรงกดให้กับผู้ป่วยสูงอายุ ซึ่งการเตรียมความพร้อมและ

อุปกรณ์ ดังกล่าวจะช่วยลดการเกิดแผลกดทับในหน่วยงานได้ สอดคล้องกับการศึกษาผลของโปรแกรมการเตรียมความพร้อมในการดูแลผู้สูงอายุที่เป็นโรคสมองเสื่อมต่อภาวะการดูแลของผู้ดูแล โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าภายหลังใช้โปรแกรม ผู้ดูแลสามารถทราบบทบาทในการดูแลผู้สูงอายุและให้การดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ (ศิริวรรณ คณะนอ, 2551)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เมื่อผู้ศึกษาติดตามอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ หลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกเป็นเวลา 5 เดือน จึงพบว่าไม่เกิดอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ที่ทำการศึกษา ซึ่งจะนำเสนอในข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2. การศึกษาความพึงพอใจของทีมผู้ดูแลต่อการใช้นโยบายปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่

ผลการศึกษาความพึงพอใจของทีมผู้ดูแลต่อการใช้นโยบายปฏิบัติทางคลินิกพบว่า ทีมผู้ดูแลส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการใช้นโยบายปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.00 เนื่องจากทีมผู้ดูแลได้รับการเตรียมในด้านเนื้อหาและวิธีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางคลินิกจากผู้ศึกษา การนำแนวปฏิบัติที่มีความน่าเชื่อถือ มีความชัดเจน และง่ายต่อการนำมาใช้ในหน่วยงาน ช่วยให้ผู้ปฏิบัติสามารถทำการตัดสินใจในการเลือกให้การพยาบาลที่ดีที่สุดสำหรับผู้ให้บริการ ทำให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความคุ้มค่า โดยเนื้อหาของแนวปฏิบัติทางคลินิกที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ในแง่ของการจัดรูปแบบและสะดวกต่อการใช้เครื่องมือ โดยทีมผู้ดูแลทุกระดับได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ปรับแนวปฏิบัติทางคลินิกให้เหมาะสมกับการปฏิบัติในหน่วยงานตั้งแต่เริ่มแรก ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของแนวปฏิบัติ และการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ได้รับการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ เมื่อนำแนวปฏิบัตินี้มาประเมินคุณภาพของแนวปฏิบัติทางคลินิกตาม AGREE (2001) พบว่าองค์ประกอบ แต่ละหัวข้อได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 86 ซึ่งแสดงว่าแนวปฏิบัตินี้มีคุณภาพในระดับมาก สามารถนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งถ้าพยาบาลรู้ว่าแนวปฏิบัติที่นำมาใช้นี้มีประโยชน์ จะมีแนวโน้มในการยอมรับและนำไปใช้มากขึ้น (วรรณภา ศรีธัญรัตน์, 2548) สอดคล้องกับการศึกษาของกรรณิการ์ จันตระ (2552) ศึกษาประสิทธิผลของการใช้นโยบายปฏิบัติทางคลินิกสำหรับจัดการความปวดในผู้สูงอายุหลังผ่าตัดใหญ่ โรงพยาบาลสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าพยาบาลสามารถปฏิบัติตามแนวปฏิบัตินี้ได้ โดยปฏิบัติได้มากกว่าร้อยละ 90 ขึ้นไป ร่วมกับผู้ศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัตินี้โดยจัดทำคู่มือการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับสำหรับพยาบาลเพื่อความสะดวกในการใช้ ร่วมกับการติดตามนิเทศ กำกับให้มีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการจะเกิดผลลัพธ์ของการบริการที่ดี

นั้นไม่ได้อาศัยเพียงการมีแนวปฏิบัติที่มีคุณภาพเท่านั้น แต่ต้องการการนำไปใช้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ (ฉวีวรรณ ธงชัย, 2548) ผู้ศึกษาได้สังเกตการปฏิบัติงานเป็นรายบุคคล ให้ข้อมูลย้อนกลับ รวมทั้งชี้แนะให้คำแนะนำเพิ่มเติมเป็นรายบุคคล และเข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย ร่วมรับ-ส่งเวร ทำให้ทราบปัญหาและร่วมกันหาแนวทางแก้ไข ทำให้ทีมผู้ดูแลมีความรู้และความเข้าใจในการป้องกันการเกิดแผลกดทับตามแนวปฏิบัตินี้มากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของจันทรา ทองใส (2548) ที่ศึกษาผลของการโคชต่อความรู้และการปฏิบัติของพยาบาลวิชาชีพ ในการจัดการความปวดหลังผ่าตัดใหญ่ พบว่าการโคชทำให้พยาบาลมีความรู้และการปฏิบัติในการจัดการความปวดของผู้ป่วยหลังผ่าตัดใหญ่เพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาความพึงพอใจของทีมผู้ดูแลต่อการใช้นโยบายปฏิบัติทางคลินิกที่พบว่า ทีมผู้ดูแลส่วนหนึ่งร้อยละ 20 มีความพึงพอใจต่อการใช้นโยบายปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากในกลุ่มนี้เป็นพยาบาลที่ย้ายเข้าปฏิบัติงานใหม่ 2 รายซึ่งต้องเรียนรู้การปฏิบัติการพยาบาล ตลอดจนระบบการปฏิบัติงานต่างๆ ในหอผู้ป่วยจำนวนมาก ทำให้รู้สึกว่าการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับและการติดตามประเมินภาวะเสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับ เป็นการเพิ่มภาระงาน ซึ่งได้แจ้งให้ทีมผู้ดูแลและหัวหน้าหอผู้ป่วยทราบ และจะพิจารณานำแนวปฏิบัตินี้เป็นส่วนหนึ่งของการปฐมนิเทศ สำหรับพยาบาลผู้ที่เข้าปฏิบัติงานใหม่ในหอผู้ป่วยทุกคน สนับสนุนแนวคิดของ นคร พันธุ์รงค์ (2549) ว่าบุคลากรใหม่ควรได้รับคำแนะนำคำสอนเพื่อให้เกิดความมั่นใจ มีความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติที่ถูกต้อง

3. การศึกษาความพึงพอใจของผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้ต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับ

ผลการศึกษาความพึงพอใจผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้ต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับพบว่า ผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้ทุกคน (ร้อยละ 100) มีความพึงพอใจต่อการใช้นโยบายปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในระดับมาก

การที่ผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้มีความพึงพอใจต่อการใช้นโยบายปฏิบัติทางคลินิกอยู่ในระดับมากเนื่องจาก ผู้ป่วยสูงอายุได้รับการเตรียมความพร้อมจากผู้ศึกษา ทำให้ทราบและเข้าใจตระหนักถึงความสำคัญในการให้การดูแลผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้เพื่อป้องกันการเกิดแผลกดทับ และเป็นความต้องการของผู้ป่วยที่ไม่ต้องการทุกข์ทรมานจากการเกิดแผลกดทับเพิ่มขึ้น รวมถึงญาติที่มาเยี่ยมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยได้รับการอธิบายและเรียนรู้ขั้นตอนในการดูแลการสอนสาธิต จนทำให้เกิดความเข้าใจตั้งแต่เริ่มเข้ามาอยู่ในหอผู้ป่วยสอดคล้องกับการศึกษาของ

ของมยุรี โรจนอังกูร (2547) ซึ่งศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยศัลยกรรมประสาท โรงพยาบาลอุดรดิตต์ โดยได้จัดโปรแกรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ในทีมผู้ดูแลและ ผู้ป่วยและญาติ จึงเกิดความรู้สึกร่วมกันในการวางแผนการดูแล นอกจากนี้มีการส่งเสริม ติดตามทบทวนให้ความรู้ผู้ป่วยทุกวัน ทำให้ผู้ป่วยเกิดความมั่นใจว่าจะสามารถนำไปปฏิบัติต่อเมื่อกลับไปอยู่ที่บ้าน และในผู้ป่วยบางรายที่อาการทุเลาได้อนุญาตให้นำประสบการณ์การเจ็บป่วยและการดูแลรักษามาเล่าแนะนำในกลุ่มผู้ป่วย ทำให้เกิดแรงจูงใจให้ความร่วมมือในการดูแล ซึ่งตลอดระยะเวลาการดูแลรักษาในหอผู้ป่วยไม่เกิดแผลกดทับขึ้นเลย จึงทำให้ผู้ป่วยพึงพอใจต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับ

การศึกษาการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับ ในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ครั้งนี้จะเห็นได้ว่า มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก โรงพยาบาลลำปาง เนื่องจากการดำเนินการป้องกันการเกิดแผลกดทับในหอผู้ป่วยที่ ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรหลายระดับและหลายฝ่าย มีการปฏิบัติที่หลากหลาย ควรมีแนวทางเดียวกัน การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการบริการจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการทำงานเป็นทีม ผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ได้รับการดูแลที่มีมาตรฐาน เพิ่มคุณค่าในการดูแลผู้ป่วยสูงอายุและให้ผลลัพธ์ในการดูแลผู้ป่วยสูงอายุที่โดยรวมทั้งสามารถป้องกันภาวะแทรกซ้อน ลดจำนวนวันนอน และลดค่าใช้จ่ายในการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ยังจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุแผลใหม่ ทำให้ผู้สูงอายุ ผู้ดูแลและ ทีมบุคลากร มีความพึงพอใจต่อการใช้นโยบายทางคลินิกอยู่ในระดับมาก และผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่มีความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติพยาบาลรวมทั้งจะส่งผลต่อคุณภาพการดูแลอันเป็นข้อบ่งชี้สำคัญของการประกันคุณภาพการบริการอีกด้วย